

Derogat con-  
tractis.

Dat. die 21.  
Augusti 1603.  
An. XII.

rabiliū Fratrum nostrorum S. R. E. Cardi-  
nalium super Sacris Ritibus, & Caremoniis  
Deputatorum, quibus hoc negocium exa-  
minandum duximus, ac laudabiles prædictæ  
Ecclesiæ consuetudines observari debere,  
ac ita per quoscumque Judices Ordinarios,  
& delegatos, etiam causarum Palatii Apo-  
stolici Auditores judicari, & definiti debere,  
irritum, & inane quicquid secus super his a  
quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel  
ignoranter contigerit attentari, auctoritate  
Apostolica, tenore præsentium decernimus,  
& declaramus.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Con-  
stitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,  
ac dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confir-  
matione Apostolica, vel quavis firmitate  
alia roboratis Statutis, & consuetudinibus,  
ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum  
sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1603.  
Pontificatus Nostri Anno XII.

C C C X V.

Confirmatio Unionis Militiarum SS. Mauri-  
tii, & Lazari, Innovatioque Hospitalis in  
locis S. Lazari, cum aliquorum Indulto-  
rum declaratione.

De Militia Sancti Lazari, vide in Consti-  
tut. XLIII. Pii V. Sicuti. Tom. IV. Par. II.  
fol. 336. Institutionem autem Militiæ San-  
cti Mauricii a Duce Sabaudia erectæ, vi-  
de in Constitut. VIII. Gregorii XIII. Chri-  
stiani. Tom. IV. Par. III. fol. 236. Et utrius-  
que Militiæ unionem habes in eisdem Gre-  
gorii Constitut. X. Pro commissa. ibidem  
fol. 239.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

D ECI Romanum Pontificem, in supre-  
mo Militantis Ecclesiæ solio, & Apo-  
stolica potestatis plenitudine, immensa Re-  
demptoris nostri benignitate constitutum,  
attentè considerationis suæ aciem in agri  
Dominici ejus curæ commissi circuitu vigi-  
lis Pastoris more revolvete, ac inter cætera  
quid pro Militiarum, & Hospitalium quo-  
rumlibet, præsertim sub Regularibus Inti-  
tutis, ac sua, & Apostolica Sedis protec-  
tione, ac ejusdem Redemptoris nostri gloriam,  
Ecclesiæ prædictæ exaltationem, fidei Catho-  
licæ defensionem, illius hostium, & alio-  
rum infidelium iniurias propulsandas, simul-  
que pietatis, & charitatis opera exercenda  
institutorum, nec non personarum illis sub  
salutiferæ Crucis signo adscriptarum felici  
directione, profectibus, & commoditatibus  
conferat, diligenter prospicere, ac Præde-  
cessorum suorum gesta ad id tendentia, ut  
firma, & illibata persistant, nedum appro-  
bationis suæ præsidio communicare, sed eo-  
rum etiam aliqua temporis successu ex ap-

parentibus causis labefactata, atque subro-  
gata pristino statui restituere, & alias in his  
providentiæ suæ partes favorabiliter inter-  
ponere, prout Militiarum, & Hospitalium  
hujusmodi qualitibus, Catholicorum quo-  
que Principum illis Præfectorum insignibus  
erga Ecclesiam, & Sedem prædictam meritis,  
ac rerum, & temporum circumstantiis  
debite pensatis, conspicit in Domino salu-  
briter expedire.

§. 1. Cum itaque alias, postquam sæc. rec.  
Pius Papa Quartus Prædecessor noster Ho-  
spitalitatem Pauperum Leprosorum S. La-  
zari Hierosolymitani, præfatis quidem tem-  
poribus florentem, & illustrem, sed tunc  
iniuria temporum non parum imminutam,  
& quasi prolapsam, illiusque Militiam, Ma-  
gnum Magistrum, Conventum, Milites, &  
personas, eorumque Ecclesiæ, Domos, Ho-  
spitalia, Præceptorias, loca, membra, sub-  
ditos, vassallos, colonos, animalia, prædia,  
res, & bona quæcumque sub Beati Petri, ac  
sua, atque Sedis protectione susceperat.

§. 2. Omniaque, & singula illis per di-  
versos Romanos Pontifices Prædecessores  
suos concessa Privilegia, exemptiones, & a  
Jurisdictione Ordinariorum libertates, Im-  
munitates, & a contributione, & solutione  
Decimarum, & onerum facultates, præhemi-  
nentias, prærogativas, Jurisdictiones, In-  
dulgencias, gratias, & Indulta spiritualia,  
& temporalia benigne concessa, & elargita,  
Motu proprio, & ex certa ejus scientia, ac  
de Apostolicæ potestatis plenitudine confir-  
maverat, approbaverat, & innovaverat.

§. 3. Ac novæ etiam facultatis pro sin-  
gulis Militibus, ac Presbyteris Cappellanis  
Hospitalis, & Militiæ hujusmodi, tunc, &  
pro tempore existentibus, unam, vel plures  
pensiones annuas, usque ad summam quin-  
gentorum ducatorum auri de Camera novo-  
rum, super quibusvis fructibus, redditibus,  
proventibus, juribus, obventionibus, emolu-  
mentis, & rebus Ecclesiasticis sibi alias canonicè  
reservatas, seu reservandas, aut illarum lo-  
co fructus, redditus, proventus, jura, ob-  
ventiones, emolumenta, distributiones, &  
res hujusmodi illis assignata, & assignanda,  
usque ad summam prædictam quoad vive-  
rent, & si ipsi Milites Matrimonium juxta  
Hospitalis, & Militiæ hujusmodi instituta, &  
stabilimenta, contraxissent retinendi, & per-  
cipiendi concessione ampliaverat.

§. 4. Piz mem. Pius Papa V. etiam Præ-  
decessor noster quibusdam ex eis recisis, ac  
eliminatis, ac alias modo, & forma tunc ex-  
pressis, & præscriptis per quasdam suas li-  
teras sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum,  
Anno Incarnationis Dominicæ 1566. septi-  
mo Kalen. Februarii, Pontificatus sui Anno  
Secundo, approbaverit, & innovaverit, qua-  
rum literarum formam, & tenorem hic de  
verbo ad verbum pro expressis, & insertis  
plenarie haberi, & quocumque etiam ad  
partem ad omnem simplicem requisitionem  
Magni Magistri, Conventus, ac cujuslibet  
Militis, Præceptoris, & alterius interesse  
habentis, exprimi, & extendi posse, & ubi-  
que

Pius IV. Mi-  
liciam S. La-  
zari sub pro-  
tectione Sedis  
Apostolicæ re-  
cepit.

Et privilegia  
omnia ei con-  
firmavit.

De ditiq. facul-  
tatem Militi-  
bus retinendi  
pensiones etiã  
post nuptum  
matrimonium.

Nonnulla re-  
ferunt Pius V.

Ac præcipue  
privilegia per-  
cipiendi pen-  
siones per con-  
jugatos.

que in iudicio, & extra fidem facere volu-  
mus, decernimus, & mandamus.

§. 5. Postmodum autem idem Pius V.  
sua perpetua Constitutione quinto idus Se-  
ptembris, ejusdem Pontificatus sui Anno  
Tertio edita, quæ incipit, *Sacro sanctum*, in-  
teralia revocaverit, & aboleverit omnia, &  
quæcumque privilegia, facultates, dispen-  
sationes, & Indulta ejusdem Sancti Lazari,  
ac omnibus, & singulis aliis Hospitalibus,  
Militiis, eorumque Militibus, Fratribus, &  
personis, de pensionibus, fructibus, & aliis  
rebus Ecclesiasticis per ipsos Milites obti-  
nendis, percipiendis, ac etiam in alium, vel  
alios transferendis per quoscumque Roma-  
nos Pontifices Prædecessores suos, ac ip-  
summet Pium V., & dictam Sedem, etiam  
Motu, scientia, & potestatis plenitudine si-  
milibus, & pro fidei Catholice, aut dictæ  
Sedis defensione, & quibusvis aliis causis  
quantumvis gravibus, urgentibus, & one-  
rosis, concessa, & confirmata, ac etiam  
multiplicatis vicibus innovata, ita quod di-  
cti Milites, sive Conjugati, sive Bigami, sive  
Clerici, aut Presbyteri forent, nullas de cæ-  
tero reciperent, sed eas solas, quas tunc ha-  
bebant, citra facultatem ipsas transferendi,  
retinerent, & illæ quoque per futurum con-  
tractum Matrimonii extinctæ censerentur.

§. 6. Deinde vero rec. mem. Gregorius  
Papa XIII. similiter Prædecessor noster ad  
Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, dis-  
tincte fidei in Sabaudia, & Pedemontis regio-  
nis defensionem, Militiam Sancti Mauricii  
Martyris, sub regula Cisterciensis, cujus su-  
prema Sedes, & conventus in loco ad ida  
bon. mem. Emanuele Philiberto Sabaudie  
Duce, tunc in humanis agente in ipsa regione  
Sabaudia assignando, & statuendo perpetuo  
esset, & in ea unum Magistratum Magnum  
nuncupandum supremam illius dignitatem  
pro uno Magistro cum militum, & mini-  
strorum numero sibi beneviso, ac mensa  
magistrali; Officiis, juribus, jurisdictioni-  
bus, & insignibus consuetis, ad aliarum  
huiusmodi Militiarum instar per quasdam  
erexerit, & instituerit, ac Magistratum præ-  
dictum a primæva illius erectione huiusmodi  
tunc vacantem prædicto Emanuele Philiberto  
Duci, ejusque successoribus Sabaudie  
Ducibus, qui Duces pariter, & magni Ma-  
gistri essent, concesserit, & assignaverit.

§. 7. Et subinde diligenti meditatione  
considerans sic de novo erectam, & institu-  
tam Militiam, magno procul dubio fructus  
tali præsertim ductore, fidei prædictæ allatu-  
ram esse, sed multo tamen majores si aliis  
adjuvantibus, & auxiliis fulcita, & munita fo-  
ret, Militiam Hospitalis Sancti Lazari præ-  
dictam, tunc Magistrum regimine, & ex ma-  
gna parte pristinis suis privilegiis, honoribus,  
& præminentis desitutam, cum ejus  
Magistrato, Prioratibus, Præceptoris, Ho-  
spitalibus, & aliis beneficiis regularibus,  
eorumque membris, grangiis, castris, vil-  
lis, domibus, possessionibus, proprietatibus,  
fructibus, & bonis tam mobilibus, quam im-  
mobilibus, ac semoventibus, juribus, &  
actionibus univærsis, necnon Ecclesiis, Cap-

Gregorius XIII.  
Sabaudia Du-  
ces tenuerunt  
perpetuo Ma-  
gistros Militiæ  
S. Mauricii.

Et utramque  
Militiam unat

pellis, terminis, & pertinentiis quibus-  
cumque ad illam spectantibus quæcum-  
que, qualiacumque, & ubicumque fore-  
rent, exceptis tamen his, quæ in regno, &  
dominiis tunc existentis Hispaniarum Regis  
Catholici consistebant, dictæ Militiæ S. Mau-  
ricii. Ita quod ipsa deinceps in perpetuum  
militia Sanctorum Mauricii, & Lazari nun-  
cuparetur, ac prædictus Emanuel Philiber-  
tus, & pro tempore existens Sabaudia Dux,  
& militia Sancti Lazari hujusmodi Magister  
esset, & appellaretur, necnon Prioratus,  
Præceptorias, & alia beneficia ejusdem mi-  
litiæ Sancti Lazari, & illa obtinentes, alique  
milites, Cappellani, & persona, curæ, gu-  
bernio, & jurisdictioni ipsius Ducis, & ma-  
gni Magistri, in omnibus, & per omnia  
subessent, prout antea suberant, sibi que tam-  
quam membra Capiti obedirent, & obse-  
querentur, ac alias sub certis modo, & forma,  
& cum facultatibus tunc expressis, ac onere  
quod idem Emanuel Philibertus, & pro tem-  
pore existens Dux, & magnus Magister  
duas trêmes militibus prædictis instructas  
pro Romani Pontificis pro tempore existen-  
tis, dictæque Sedis contra hæreticos, piratas,  
& alios illius hostes defensione continuo ma-  
nutenere teneretur, per quasdam alias sub  
dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno  
Incarnationis Dominicæ, millesimo quin-  
gentesimo septuagesimo secundo, idibus No-  
vembrii Pontificatus sui Anno primo, per-  
petuo univærsis, annexerit, & incorpora-  
verit.

§. 8. Ac per reliquas suas sub eadem posse-  
riori data confectas literas statuit essentiam,  
dependentiam, & instituta omnia regularia  
dicti Hospitalis Sancti Lazari, in omnibus,  
& quibuscumque Prioratibus, Magistratibus,  
Præceptoris, Hospitalibus, Ecclesiis, Cap-  
pellis, & aliis beneficiis regularibus, nec-  
non membris, grangiis, & locis eiusdem  
militiæ Sancti Lazari, & ab ea quomodocum-  
que dependentibus, in Regnis, & Do-  
miniis prædicti Philippi Regis constituentibus,  
& ab hujusmodi unione, ut præfatur excep-  
tis, sine præjudicio illa obtinentiam, etiam  
perpetuo, suppresserit, & extinxerit, ac ad  
statum sæcularem omnino reduxerit, illa-  
que omnia cum suis castris, villis, domibus,  
proprietatibus, rebus, & bonis immobili-  
bus, & semoventibus, juribus, actionibus,  
& pertinentiis univærsis ubicumque, ac cu-  
juscumque qualitatis, quantitatis, speciei,  
nature, & anni valoris existentibus, ab eo-  
dem Hospitali Sancti Lazari, ejusque, &  
aliorum quorumcumque ipsius locorum de-  
pendentia, correctione, visitatione, aucto-  
ritate, & dispositione, etiam per fundatio-  
nem, privilegium, Statutum inveteratum,  
præscriptamque consuetudinem, ac alias  
quomodocumque pertinentium, similiter  
perpetuo exemerit, & liberaverit, sibi que,  
& dictæ Sedi immediate subiecerit, eadem-  
que omnia, si tunc vacabant, & quoties-  
cumque, & ubicumque in perpetuum va-  
carent, suæ, & Romani Pontificis pro tem-  
pore existentis, ac ejusdem Sedis Apostoli-  
cæ dispositioni dumtaxat specialiter, & ex-  
pressè

Subiectæ  
M. Magistro.

A Militia ve-  
ro S. Lazari  
Beneficia om-  
nia in Regnis  
Hispaniarum  
existentia dis-  
jungens Rom.  
Pontificis col-  
lationis refer-  
vat.

Causa confir-  
mandi privi-  
legia.

Na itaque con-  
firmat Cle-  
mens firma re-  
manente Con-  
stitutione Pii  
Quinti de  
non obtinen-  
dis Pensioni-  
bus per Mili-  
tes conjugatos

preste reservaverit, inhibitione, ac irritanti, & aliis Decretis desuper appositis, prout in singulis literis. & Constitutione prædictis plenius continetur.

§. 9. Dicitur autem Militia Sanctorum Mauriti, & Lazari huiusmodi successoris regimine., & directione multiplicata, & strenuorum Militum Cruce ejusdem Redemptoris Domini Nostri signatorum numero, tamquam fecundo foetu non parum adaucta, ac propagata noscatur, & si Ecclesie, Hospitalia, atque loca tamquam membra a suo Capite, ut præfatur divisa, distracta, & secularia effecta, ad jus, & proprietatem Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari huiusmodi reducerentur, aliaque infra scripta fierent, & ordinarentur, sperandum omnino sit, ut illa majora in dies, tam in spiritualibus, quam in temporalibus suscipiat incrementa, illiusque M. Magister, Milites, & alie persone, eo promptius, & ferventius ad egregia, & fidelem operam pro d. Sedis Apost., & Populorum illi subditorum defensione perpetuo navandam, accendantur, & animentur.

§. 10. Nos de præmissis omnibus, & singulis plenissime informati, tam Carolum Emanuelem Ducem, & Magnum Magistrum, qui præter sui generis ex clarissimis Imperatoribus deducti splendorem, & eximia erga Ecclesiam, & Sedem Apostolicam prædictam devotionis, & fidei fervorem, non sine summa animi pietate, & fortitudine, ac flagranti tuenda, & propaganda Religionis Catholice zelo gerere comprobatur, suorumque Progenitorum exemplo antiquam illorum æstimationem, ac perpetuam virtutis, & glorie hereditatem, quasi per manus traditam feliciter conservare contendit, quam Milites prædictos singulari nostra benignitatis, & munificentie favore profectui, ac alias prædictæ Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari indemnitati, decori, & ornamento consulere, dispendiiisque occurrere volentes, his, & aliis rationabilibus causis adducti eundem Carolum Emanuelem Ducem, & Magnum Magistrum a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliusque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio non ad ipsius Caroli Emanuelis Ducis, & magni Magistri, vel alicujus alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, exemptiones, immunitates, libertates, præeminencias, prærogativas, facultates, jurisdictiones, indulgentias, gratias, & indulta spiritualia, & temporalia Hospitalis Sancti Lazari, illiusque Militie magno Magistro, Conventui, Prioribus, Præceptoribus, Militibus, fratribus, & personis, eorumque Ecclesiis, domibus, Hospitalibus, præceptoris, lo-

cis, membris, rebus, & bonis per Pium Quintum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, dictamque Sedem Apostolicam, ut præfatur, vel alias quomodolibet, etiam per modum, communicationis, & extensionis, in genere, vel in specie, concessa, approbata, & innovata, nec non omnes, & singulas literas Apostolicas desuper concessas, salvis tamen quoad facultatem obtinendi pensiones limitatione nostra infra scripta, & etiam aliis limitationibus, modificationibus, reductionibus expressis, & contentis in literis Pii Quinti Prædecessoris huiusmodi, sub data prædicta vii. Kalendas Februarii, Pontificatus sui Anno secundo confectis prædictis, ac juxta illarum formam, normam, continentiam, & tenorem, quas hic pro plenarie, sufficienter, & de verbo ad verbum expressis, ac insertis haberi volumus, non tamen quoad ea, quæ primo, & secundo dicti Gregorii Prædecessoris super Militie Sancti Mauriti erectione, & institutione, ac illi de Militia Sancti Lazari huiusmodi facta unione, necnon prædicti Emanuele Philiberti, ac pro tempore existentis Sabaudie Ducis in magnum Magistrum ejusdem Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari constitutione, & deputatione confectis præsentibus literis contrariantur, illorum omnium, & singulorum, ac literarum huiusmodi tenores, formas, continentiam, causas, circumstantias, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, Apostolica auctoritate, tenore earundem præsentium, præfertim illas Pii V. sub dicta Data 7. Kalend. Februarii anno II. perpetuo approbamus, confirmamus, & perpetua roboris firmitate communitus, ac etiam de novo concedimus.

§. 11. Ipsamque Militiam Sanctorum Lazari, & Mauriti, necnon illius magnum Magistrum, Conventum, Priores, Præceptores, Milites, fratres, & personas, ac eorum Ecclesias, domos, Hospitalia, prioratus, præceptorias, loca, membra, res, & bona quæcumque adversus quascumque illorum, & cujuslibet eorum revocationes, abrogationes, cassationes, annullationes, derogationes, & alias contrarias dispositiones a dicto Pio Quinto Prædecessore post eandem diem septimo Kalend. Februarii emanatas, & specialiter prædictam illius Constitutionem, necnon status, essentia, & insignium Regularium, Hospitalis, & Militie Sancti Lazari huiusmodi, in prioratibus, magistratibus, præceptoris, Hospitalibus, Ecclesiis, Cappellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis dicti Hospitalis, seu etiam Militie Sancti Lazari, & ab illa, vel ab illo dependentibus, in Regnis, & Dominis dicti Philippi Regis consistentibus, & ab unione prædicta exceptis, suppressionem, & extinctionem, illorumque ad statum secularem reductionem, & Rom. Pontificis pro tempore existentis, dictæque Sedis Apostolicæ libera dispositioni reservationem, li-

Residue bonas, Præceptorias, Beneficia &c. is exceptis, que dictis Pii V. Rom. Pontificis dispositioni re servavit.

Ratamque habeat utriusque Militie unionem.

berationem, & subjectionem ab eisdem a dicto Gregorio Prædecessore, ut præfatur, factas literas desuper concessas prædictas, & in eis contenta quæcumque, necnon in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, usum, naturam, regimen, administrationem, possessionem, & consuetudinem, in omnibus, & per omnia, perinde ac si nunquam emanassent, sine tamen præjudicio modernorum possessorum eorumdem prioratum, præceptoriarum, Hospitalium, Ecclesiarum, Capellarum, & aliorum sic ad secularitatem reductorum, ita ut illa cum primis, per cessum, aut decessum ipsorum modernorum possessorum, vel alias quovis modo, aut quando cumque, & ubicumque etiam apud Sedem Apostolicam prædictam vacaverint, eorumque res, & bona, ad jus, & proprietatem dictæ Militie Sanctorum Lazari, & Mauriti eo ipso absque aliqua declaratione, vel citatione, ac cujusvis Judicis Decreto, seu ministerio, ac spoli, & attentatorum vitio reducantur, atque ad illius magni Magistri pro tempore existentis, liberam, & omnimodam dispositionem spectent, & quicumque alii quomodolibet interesse habentes ad id legitime vocati non fuerint, neque in præmissis consenserint, aut quovis alio, etiam enormis, & enormissimæ læsionis capite, vel pretextu, & ex alia causa quantumvis legitima, urgente, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, vel quocumque alio defectu notari, impuguari, invalidari, retractari, in jus, vel in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratia remedium impetrari, aut etiam motu simili concedi nullo unquam tempore posse, neque sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, dismembrationum, & effectum non sortitarum, aliarumque similiarum, vel dissimiliarum gratiarum revocationibus, limitationibus, modificationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam a Nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac dicta Sede, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum nostrorum ad summum Apostolatus apicem, vel alias motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque pro tempore emanatis, quibuscumque formulis conceptæ, ac alias, & decretis irritantibus suffulta fuerint, ac si de eisdem præsentibus, & earum toto tenore, ac data specialis, specifica, expressa, & de verbo ad verbum mentio fiat, comprehendere, sed tamen in Religionis, & Fidei Catholice favore, defensionem, & propagationem, concessa, semper, & omnino ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori, etiam

legibus, & institutis unitæ, ac privilegia, exemptiones, indulta, & alia præmissa utriusque Militie specificæ, & nominatim, junctim, indistincte, & expresse, concessa, & elargita fuissent, eisdem auctoritate, & tenore extendimus, & ampliamus.

§. 13. Facultatem tamen obtinendi pensiones militibus Presbyteris, & Cappellanis prædictis, Hospitalis, & Militie prædictorum, usque ad summam quingentorum ducat, auti de Camera concessam, ad summam quadringentorum ducat, similitum limitamus, reducimus, & moderamus.

§. 14. Decernentes præsentem literas, & in eis contenta huiusmodi, etiam ex eo, quod causa, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede prædicta delegatis, vel alias quomodolibet examinate, justificata, verificata, & approbata, ipsique Ordinarii, ac Prioratus, Præceptorias, Hospitalia, Ecclesias, Cappellas, & alia beneficia, sub suppressione, extinctione, & ad statum secularem reductione, per dictum Gregorium Prædecessorem factis prædictis comprehensa, ut præfatur, ad præsens obtinentes, & quicumque alii quomodolibet interesse habentes ad id legitime vocati non fuerint, neque in præmissis consenserint, aut quovis alio, etiam enormis, & enormissimæ læsionis capite, vel pretextu, & ex alia causa quantumvis legitima, urgente, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, vel quocumque alio defectu notari, impuguari, invalidari, retractari, in jus, vel in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratia remedium impetrari, aut etiam motu simili concedi nullo unquam tempore posse, neque sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, dismembrationum, & effectum non sortitarum, aliarumque similiarum, vel dissimiliarum gratiarum revocationibus, limitationibus, modificationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam a Nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac dicta Sede, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum nostrorum ad summum Apostolatus apicem, vel alias motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque pro tempore emanatis, quibuscumque formulis conceptæ, ac alias, & decretis irritantibus suffulta fuerint, ac si de eisdem præsentibus, & earum toto tenore, ac data specialis, specifica, expressa, & de verbo ad verbum mentio fiat, comprehendere, sed tamen in Religionis, & Fidei Catholice favore, defensionem, & propagationem, concessa, semper, & omnino ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori, etiam

Milites Pref-  
byteros pen-  
sionum facit  
capaces.

Clausula.

nova data per predictum Carolum Emanuellem, & pro tempore existentem Ducem, & magnum Magistrum eligenda concessa, & magnum Magistrum eligenda concessa, validaque, & efficacia fore, & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & vim validi, & efficaciae contractus inter Nos, & dictam Sedem ex una, ac predictum Carolum Emanuellem Ducem, & magnum Magistrum, ac Conventum predictos ex altera partibus rite initi, stipulati, ac etiam utrinque jurati habere, & perpetuo obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari.

§.15. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac predictos Cardinales, etiam de latere Legatos, dictaque Sedis Apostolicae Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia, iudicari, & defini debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat.

§.16. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Taurinen., & Tarentasen. Archiepiscopis, ac dilecto Filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per praesentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios eandem praesentes, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentium Ducis, & magni Magistri, ac Conventus, priorum, praceptorum, & militum praedictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, ac singulos quos ipse littera concernunt illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna remedia juris, & facti, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia tollit.

§.17. Non obstantibus praemissis, & simili mem. Bonifacii Papae VIII. etiam Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Diocesis ad iudicium avocetur, seu ne Judices ab Apostolica Sede praedicta deputati extra Civitatem, & Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel praesumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & Lateran. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure praemissis fieri prohibentis, ac nostra,

quate nus opus sit, de unionibus committendis ad partes vocatis interesse habentibus, ac exprimendo vero annuo valore secundum communem estimationem, tam beneficiorum uniendorum, quam illorum, quibus uniuntur, necnon Pii V. hujusmodi, per quam inter alia voluit gratias hujusmodi suis non valere temporibus, & quod sibi licere non est passus, id suis Successoribus indicavit, necnon Sixti Praedecessorum hujusmodi super habitu, & tonsura clericalibus per obtinentes pensiones, aliasque res Ecclesiasticas ultra certam tunc expressam summam deferend. & praefata Constitutione Pii Quinti sub dat. 5. Idus Septembris, anno tertio sui Pontificatus, cujus tenorem, formam, & continentiam de verbo ad verbum hic pro plene, & sufficienter expressum haberi volumus, cui etiam in specie pro hac vice tantum derogamus, & omnino derogatum esse volumus, & mandamus, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Regnorum, Dominiorum praedictorum, ac etiam Ecclesiarum, & locorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam quantumvis longissimo tempore observatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, aliisque sanctionibus. Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis per praedictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, & motu, scientia, & potestatis plenitudine praedictis, etiam consistorialiter in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non, autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; necnon omnibus illis, quae singuli Praedecessores praedicti, in suis quisque literis voluerunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si Ordinariis, aut aliis praedictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.18. Volumus autem quod idem Carolus Emanuel, ac pro tempore existens Dux

Dux & magnus Magister, duas Trirèmes militibus praedictis instructas pro Romani Pontificis pro tempore existentis contra Haereticos, & Piratas, ac alios illius hostes defensionis, juxta literarum Gregorii Praedecessoris hujusmodi formam, manutene te neatur.

Transumptis danda fides.

§.19. Quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo ipsius militiae Sanctorum Lazari, & Mauriti, seu illius pro tempore existentis magni Magistri, ac alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem proliis fides adhibeatur in iudicio, & extra, quae ipsis praesentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. die 9. Septembris 1603. An. XII.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1603. Pontificatus nostri Anno XII.

CCCXVI.

Instituto duorum Monasteriorum pro Monachis Reformati Ordinis Sancti Basilii in Regnis Hispaniarum, cum facultate recipiendi Novitios, & nova loca. Ac praesentio Constitutionum dictae Reformationis.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Excellium.

Altissimi dispositione, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, ad Apostolicae dignitatis apicem, licet immeriti, sublimate, ad ea solitei semper intendimus, per quae Religiosorum statui, paci, & tranquillitati opportune confilium. In his vero, quae ad primitivae Sanctorum Patrum Religionis institutorum Regulae observantiam aliquatenus collapsam, seu perturbatam, in pristinum restituendam pertinent, auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire.

Gregor. XIII. Eremor del Tardon, & de Galliguillos univir in Congregationem.

§.1. Sane cum se. record. Gregor. XIII. Praedecessor noster duo Eremitoria, alterum Eremitae del Tardon Corduben., alterum Vallis de Galliguillos Hispanen. Diocesis, ambo fundata a Mattheo quodam de la Fuente de Almiruete Toletanae Diocesis, qui cum quibusdam sociis Deo placere, & Sanctorum Patrum in solitudinibus errantium, vivendi institutum imitari cupientibus, ad illa se receperat, ibique omnes divinae dediti contemplationi, proprio labore victum parantes, pauperem vitam ducebant, vilibusque, & asperis vestibus corpus domantes, neque eleemosynas petierunt, neque oblata receperunt, in Monasteria Ordinis Sancti Basilii Magni erexit.

Et subditae Generali Congregat. Hispano Italica.

§.2. Ac illa cum alio Monasterio Sanctae Mariae de Oviedo Giennen. Diocesis. a fel. record. Pio IV. prius erecto, in unam Provinciam Sancti Basilii Hispaniarum nuncupandam, necnon aliis Monasteriis in Hispaniarum Regnis in posterum construenda, (ut de facto in Regnis Castellae, & in Boetica Regione postea erecta fuere) univisset, atque sub obedientia futuri Abbatis Monachorum in Italia existentium Generalis incorporasset, aliaque plurima statuisset, prout in literis ab ipso datis Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, octavo Kal. Julii, Pontificatus sui Anno sexto, plenius continetur.

§.3. Cumque ex dicta unione multae contentiones inter dictam Provinciam Monachos super modo vivendi exorte fuissent, propterea quod omnia alia Monasteria illis duobus a dicto Mattheo fundatis unita ex eleemosynis, licet nonnulla partim ex ipsis, partim ex industria victitarent.

Ortae contentiones, quia Monachi manuum labore vivebant;

§.4. Multisque ad tales contentiones sedandas Visitatoribus, & Reformatoribus Apostolicis per Nuncios nostros missis, nullus unquam eas omnino sedaverit, neque dictum institutum Sancti Basilii de laborando manibus, & non petendis eleemosynis in aliis Monasteriis potuerit omnino introducere.

Componi non poterant.

§.5. Cum immo in uno illorum duorum de Valle de Galliguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monasteriorum Monachis, & Praelatis, necnon suffragiis Monachorum Laicorum, qui illa fundaverant, in universum sublatis pro magna parte, quidam ex dictis Visitatoribus fecerit deferere.

Monasterium autem de Galliguillos a primo instituto defecerat.

§.6. Quod idem in alio del Tardon contigisset, nisi divino auxilio, & piorum Monachorum industria tueretur, sicut hodie nostris ad id literis Anno 1599. die 13. Decembris, Pontificatus nostri Anno octavo datis, quibus sub excommunicationis, & alijs poenis, ne dicti Monasterii institutum de labore manuum impediti, neque Monachi ad illud necessarii ab ipso auferri, seu alii introduci possint, interdiximus, inviolabiliter tueretur, & conservaretur.

Hoc vero eam tum in Monasterio del Tardon don Liceris Clem. VIII.

§.7. Cum praeterea ultimus ex dictis Reformatoribus nostris Nunciis missis Episcopus Corduben. non solum dictum institutum, sed & reliquam Monasticam disciplinam magna ex parte in aliis Monasteriis labefactam, necnon multos pios Monachos, qui illam quantum commode possint, optabant restituere, comperiisset, non solum dictum Monasterium del Tardon, quod Regulis S. Basilii magis semper adhaesit, sed & alia duo assignavit, in quae se recipere, qui quaedam ab ipso conditas strictiores, quam antea, constitutiones voluissent observare.

Corduben. Episcopus alia ejusdem generis Monasteria coadit.

§.8. Quae quidem Constitutiones cum bonae memoriae Julio Antonio Card. S. Severinae nuncupato, pro tunc ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori minime probarentur, iidem recisis, alias novas constituit, quas a Nobis, & Apostolica Sede petit confirmari, sicut de facto confirmavimus, prout ex nostris literis ad id datis, die undecima Februarii 1602. Pontificatus nostri Anno undecimo latius apparebit.

Card. S. Severinae Constitutiones pro his efformat.

1603.

Idem Clemens earum executione Episc. Gien- nensi commisit. Ex his nonnullas moderari Monachi perunt.

§.9. Quorum executionem cum multis aliis potestatis, & facultatibus, Venerabili Fratri nostro Sancto Episcopo Gienno. commisimus, prout etiam in literis ad ipsum eadem die datis plenius continetur.

§.10. Postea vero cum ipse Episcopus, sicut ex illius literis accepimus, super dictis Constitutionibus exequendis cum Monachis multis dicta Provincia tractasset, fere omnes iisdem contradixere, atque de aliquibus principalioribus (præcipue qua parte Monachis Laicis suffragia, & præcedentia locorum concedebantur, quaque vestitum ex sajal, & ex calciatis pedes in aliquibus domibus deserti, necnon elemosinas petere, confessiones Secularium audire, & verbum Dei extra proprias Ecclesias omnes prædicare prohibebantur) super quibus a nobis dispensari, & contraria constitui, ac super aliis omnibus facultatem dispensandi dicto Episcopo committi postularunt.

Clemens re- ducit eas ad veterem Regulae S. Basilii institutum.

§.11. Nos igitur attendentes eos Monachos, qui talia petunt, nullatenus in vocatione Monachalis Regulae Sancti Basilii, qua vocati sunt, velle permanere, sed sub dicta Regulae Monachalis professione Mendicantium institutum sequi, & ita in alienam segetem (cum Dominus non miserit eos) falcem mittere desiderare, cupientisque, atque nostra paterna, Pastoralique cura affectantes, Sancti Basilii Regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto, in sua propria, & primitiva Sanctorum Patrum observantia stabiliri, & perpetuo conservari, peritorum in hac parte virorum usi opera, dictas Constitutiones iterum satis mature examinavimus, eademque non ad Mendicantium, ut petebatur, sed ad verum Regulæ Sancti Basilii vitæ contemplativæ, & Monachalis, laborisque manuum institutum (quatenus his temporibus nostris Occidentis Regionibus, & Ecclesiæ Latinæ moribus congruit) contemplavimus, reduximus, & emendavimus.

Monasteria del Tardon, & Galliguillos delegat pro Monachis Refectis.

§.12. Et in primis, ut tandem dictis contentioneibus super modo vivendi ex supradicta unione exortas, finem imponamus, dicta duo Monasteria Sancti Basilii Eremitæ del Tardon, ac etiam Sancti Antonii Vallis de Galliguillos, a supradicto Mattheo cum tali de labore manuum instituto, & cum multis immo fere omnibus Monachis Laicis, juxta primævum Sancti Basilii institutum, fundata in Monasterio Reformationis, & veræ, ut prædiximus, Regulae observantiam deputamus, constituimus, & separamus.

Et pro his sequentes conditiones.

§.13. Ad quæ se recipiant omnes quotquot in dicta Provincia, Monachi zelo Dei, & Spiritu Sancto ducti, tanti Patriarchæ præcepta, & instituta desiderant observare. Quæ juxta sequentes Constitutiones jubemus in omnibus, & per omnia prædicari.

#### Constitutiones Reformationis.

Sacrofancti Concilii Tridentini de Regularium Reformatione vestigiis inherentes, ut Monachi Sancti Basilii ad regulam, quam

professi sunt, vitam instituant, & componant, atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem veluti obedientiæ, paupertatis, & castitatis, ac alia suæ Religionis peculiaria vota, & præcepta, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum, concernentia fideliter observent: in primis declaramus D. Basilii institutum Monachale esse, & non solum cum cæteris in tribus substantialibus votis convenire, sed etiam peculiaria præcepta suam essentiam concernentia quædam habere: quorum præcipua duo sunt, alterum in oratione, alterum in manuum laboribus ad necessaria comparanda exercitatio, quibus etiam alia accedunt ad communem vitam, victum, & vestitum concernentia, de quorum omnium, & singulorum reformatione agendum est.

#### C A P. I.

##### De vita Communi.

Quoniam autem finis præcepti charitas est, præcipimus, ut omnes Monachi in præfenti reformatione, charitatem, & communem, consimilemque vitam in omnibus observent, juxta Regulam quam professi sunt, & Monastica instituta, tam in oratione, Choro, & labore, quam in cibis, vestimentis, calceamentis, & reliqua Regularis disciplinae observantia. Unusquisque tamen juxta officium, & vocationem suam, in ordinem ad unam consimilem, perfectissimamque communitatem, & charitatem.

#### C A P. II.

##### De numero Monachorum.

Quæ quidem vita communis, & Regularis observantia, ut rectius, & strictius inter multos possit observari: Volumus, ut omnes Conventus, numerosam Monachorum multitudinem habere procurent, nec in unoquoque Monasterio minor viginti quatuor Monachorum numerus haberi possit. Cum autem tempore D. Basilii paucissimi fuissent Sacerdotes, immo fere omnes Laici extiterint, excepto Abbate, qui etiam aliquando Laicus fuisse reperitur, & ita omnes communiter psallerent, quod nostris temporibus propter majorem intelligendi nunc Latinam, quam tunc Græcam linguam difficultatem, majoremque officii Romani in Choro prolixitatem fieri non potest, mediam, & nostris temporibus congruentiorem vitam sequentes, licet majorem, & principalem partem Monachorum, ex Laicis esse velimus, prout per præfentes volumus, & ordinamus, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & Divinorum Officiorum ministeria haberi permittimus, ut ita alii aliorum opera adjuventur. Choristæ quidem, qui magis in Choro, & spiritualibus occupantur, a laboribus non quidem omnino, sed pro Chori, & necessarii Cultus Divini frequentatione Prælati arbitrio aliquantulum relevandi,

vandi, Laicos in spiritualibus adjuvantur Laici vero, qui magis a Choro, & spiritualibus relevantur, manuum operibus, & laboribus plus dediti Choristas Fratres in temporalibus pro parte etiam adjuvantur, atque ita in charitate alter alterius onera portantes, legem Domini adimplebunt.

#### C A P. III.

##### De Oratione, & Choro.

Omnes vero, tam Laici, quam Choristæ, media nocte ad consistendum Domino surgent, quo tempore Matutinum Officium cum Laudibus Choristæ recitabunt: diluculo vero in ipso diei crepusculo, vel paulo ante, maxime hyemis tempore, omnes tam Laici, quam Choristæ per singulos dies pariter ad Orationem confluent, & in Choro congregati per dimidiam saltem horam Orationem mentalem habebunt, ut primi animi motus Domino consecrentur, & in ipsius obsequium omnes diei dirigantur actiones; oratione expleta, dum Choristæ recitant Primam, Laici Missam audiant, quam Tertia a Choristis recitanda sequatur, cui etiam Laici omnes juxta D. Basilii præceptum, interesse debent, & his finitis, unusquisque ad opus suum exibat. Choristæ vero statuti ab Ecclesia temporibus ad Chorum Romanum Officium, & reliquas horas Canonicas semper clare, distincte, & devote recitaturi accedent, quas nec omnes, nec illarum quamlibet cantabunt, exceptis diebus festis, quibus ab opere in Religione cessari solet: idque minime cautu figurato, seu aliquo alio arte addiscendo, sed modesta, parique voce aliquantulum elatiori cantare consueverunt. Tempore autem, Completorii omnes iterum, & Laici, & Choristæ in Choro congregabuntur. Quo finito, per dimidiam saltem horam iterum orationem habebunt, in qua conscientiam suam quique examinet. Reliquis vero orationis temporibus Laici, ubicumque fuerint, ibidem orabunt. Missæ vero solum similiter festis diebus regulariter cantabuntur, reliquis tamen omni cum devotione celebrentur, quod ut Sacerdotes melius faciant, eosdem a matutino tempore, usque ad prandium solummodo a manuum laboribus excusamus. Ne autem contra Sanctum Basilium ob psalmodiæ simulationem, & Officii prolixitatem, labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quam quod ex Breviario Romano Sacerdotes communiter ex præcepto extra Chorum tenentur recitare, quod ob dicti laboris rationem, Apostolica benignitate indulgemus.

#### C A P. IV.

##### De labore manuum.

Querendi victus solertia (ut verba Sancti Basilii de Institutionibus Monachorum sermone primo referamus) his, qui in hujusmodi Bull. Rom. Tom.V. Par.III.

di vite genere degunt, an maxime conveniens judicanda est, quæ præscripta est ab Apostolo, nimirum, ut manibus laborantes, panem suum honeste mædudent. Ex quo, & aliis dicti Patris locis, declaramus Monachos Sancti Basilii ex peculiari suæ Regulae Instituto, ad victum manibus propriis parandum saltem in communi teneri. Atque ita juxta præfentis Reformationis statuta jubemus observari in illis artibus, quas etiam Sanctus Basilius concedit, præcipue quæ intra domum exerceri possunt, velut texendi, plectendi, suendi, fariendi, ac aliis secundum locorum, & temporum exigentiam. Cum autem Sanctus Basilius agriculturam, quia ea facilissime res ad usum necessaria haberi possunt, concedat, modo ea, neque a vicinis, neque ab accolis tumultus afferat, aut turbas, Nos eandem ad frumentum, vinum, vel oleum, & cæteros agri fructus comparandos permittimus. Monachos tamen in Domino exhortamur, ut dictas Sancti Basilii condiciones circa vicinorum, & accollarum tumultus, & turbas, atque Monachorum distractiones observent, & quantum fieri possit, intra domum se exercent, ut ita vere, ut ajunt, re-collecti dici possint.

#### C A P. V.

##### De esu Carnium.

Esu carnium non omnino prohibemus: siquidem, nec S. Basilius expresse prohibet: quia tamen illas ad condimentum tantummodo videtur concedere, Nos eadem diebus Dominicis, & tertiis, & quintis feriis, non ad gustum oblectandum, sed vires, & valetudinem conservandum, extra Adventum, Quadragesimæ, & dies ab Ecclesia prohibitos, ibique semel in die tantummodo in meridiana comestione, permittimus: poterit tamen Superior ex causa circa dierum rationem, cum particularibus dispensare: nullo tamen modo cum omnibus in communi.

#### C A P. VI.

##### De vestitu, Calceamento, & Zona.

Præcipimus quoque, ut omnes Monachi tam Choristæ, quam Laici, eodem vestitu, & habitu induantur, omnesque similibus calceis ex vili corio confectis, pedibus undequaque coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus à D. Basilio expressa non reperitur, ne amplius possit variari, definimus quod debent in primis gestare tunicam clausam, zona pellicea, sive ex corio nigro præcinctam, a collo ad talos usque dimissam; cujus simbriae sexdecim, manice vero, qua latiores, trium palmorum circuitum non excedant. Insuper caputium, sive cuculla, quæ caput contegat, & ad collum cum patientia, sive scapulari sariatur, & adunetur: quæ patientia duorum tantum pal-

palmorum latitudine, a fronte, & a tergo defluens, priusquam tunica per quatuor digitos finiatur, a fronte tamen, sive ante pectus ex caputio super scapulari pars nulla pendeat, a tergo vero in solita puncta cat. Deinde mantum sine collari, plicis, vel elegantia ante collum ligatum; cuius longitudo priusquam scapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autem totius supradicti exterioris vestitus sit vilis, crassa, & omnium infima, ut jubet D. Basilius: Declaramus tamen laneam esse debere, qualis in Hispania reperitur, qua ibidem vocatur Sajal, ex quo necessario confici jubemus. Cum vero idem Sanctus Pater vestitum alium ad forensem ostentationem, alium ad domesticum usum partum, itemque ad diurnum alium, alium ad nocturnum tempus distributum Monachos habere expresse prohibeat, Nos juxta ipsius mentem, omne a supra expresso diversum exterioris vestimenti genus, quale est illud, quod apud Benedictinos cuculla, & Hispanice cogulla vocari solet, qua Regula Sancti Basilii manifeste contrariant, seu aliam quamvis formam, vel materiam, omnimode prohibemus.

C A P. VII.

De vitandis his qua possant Institutum impedire.

Cum D. Basilii Institutum Monasticum sit, quicquid ipsius quietem, & tranquillitatem impedire potest, aut perturbare, veluti elemosinas petere, confessiones secularium audire, Verbum Dei populo predicare, Collegia ad Philosophiam, vel Theologiam, seu alias scientias addiscendas habere, seu Religiosos ad Universitates studiorum causa mittere, omnino prohibemus, ne istarum rerum studio dediti laudabile manuum laboris Institutum deserant. Poterunt tamen Sacerdotes, sive Choristae in suis Monasteriis necessariis conscientiae ad se gubernandum casus, & Sacrae Scripturae interpretationem addiscere. Quorum unus a laboribus liber studio vacabit, ut quotidie per dimidiam saltem horae spatium Religiosos omnes de praecipis Domini, & ad salutis animae, virtutisque progressum, & perfectionem, necessaria ex Sacra Scriptura pro conscientiae, instructione, possit (ut necessario debet) edocere, necnon festivis diebus pro Praelati arbitrio currentia Evangelii loca in suis Ecclesiis, & non extra declarare. Ne tamen advenientium ad Monasterium fidelium necessitati, vel devotioni charitatem, & consolationem denegemus, unum tantum in quovis Monasterio, qui secularium confessiones audiat, permittimus.

C A P. VIII.

De situ, & fundatione Monasteriorum.

Mandamus quoque quod Monasteria non propius ab Oppidis, quam per duo miliaria, neque cum minori, quam viginti

quatuor Monachorum numero denuo fundentur; & quod in unoquoque perpetua sit filiatio; neque ex uno ad aliud Monasterium Monachi mutari possint, nisi ad Praelaturas, seu novas fundationes, vel si forte alicuius delicta, & subsequens scandalum, aut diuturna, & gravis, dummodo dolus non subit, infirmitas aliud postulerit.

C A P. IX.

De receptione Novitiorum.

Poterit unusquisque Abbas de consensu sui Capituli Novitios, servata Conc. Trid. & aliarum Apostolicarum sanctionum forma, ad habitum, & professionem admittere; ita tamen, ut in eorum receptione declaretur, quisnam in Choristam, vel in Laicum Monachum recipiatur. Siquis autem in Laicum receptus, sive professus, postea, vel ex Superioris licentia, vel alias quomodolibet, sacris initiatur, tam ipse ordinatus, quam Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuam ab ordinibus suspensionem, & vocis activae, & passivae privationem, non aliter quam per Sedem Apostolicam dispensandi, ipso facto incurrant, aliis poenis arbitrio Superiorum infligendis. Volumus tamen quod Monachi laici, qui viginti quinque aetatis, & quartum professionis annum adimpleverint, eandem vocem activam habeant, ac si in sacris fuissent ordinati, passivam quoque in his omnibus officiis, ac muneribus, quibus spiritualis iurisdictio necessario (velut Abbatum, Priorum, Novitiorum Magistrorum, & similibus) annexa non est. In Diffinitores vero, sive Consiliarios semper dimidia pars ex laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem tam Provincialia (in quibus ad minus viginti Monachi congregari debent, non quidem per antiquitatem, sed per aliorum suffragia eligendi) quam Conventualia taliter celebrentur, ut semper major pars, vel saltem aequalis suffragium ferentium sit ex laicis, & aliter factum nullius sit momenti. Circa locum autem, & alias praecedentias, volumus Sacerdotes omnibus praeferris; inter laicos vero, & Choristas, etiam Decanos extra Chorum, & alia cultus Divini ministeria, nulla sit differentia, sed unusquisque secundum suae professionis antiquitatem praeferratur.

C A P. X.

De Constitutionibus faciendis, & approbandis.

Concedimus etiam praedictis Monachis Reformatis, ut ad praesentium executionem, & declarationem, nec non ad Divi Basilii Regulae Observantiam, Constitutiones concernentes, & alias quascumque ad commodiorem, & feliciorum ipsorum in virtute, & Religione progressum, constituere, mutare, & innovare, ac declarare libere, & licite possint; dummodo praesentibus, vel reliquo D. Basilii Instituto, seu Regulae, Sacro Concilio Tridentino, sed Apostolicis aliis sanctionibus contraria non sint, easdemque executioni statim mandare, ita tamen, ut illas saltem intra quinquennium a Sede Apostolica faciant confirmari.

dentino, sed Apostolicis aliis sanctionibus contraria non sint, easdemque executioni statim mandare, ita tamen, ut illas saltem intra quinquennium a Sede Apostolica faciant confirmari.

Confirmatio praedicta Constitutionum.

§. 14. Quas Constitutiones, Regulas, & statuta, seu Reformationem, & Regulae S. Basilii innovationem, interpretationem, & dispensationem, Motu proprio, & ad nullius petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium confirmamus, statuimus, & ordinamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, in illis supplemus.

Poenae excommunicationis huiusmodi reformationem impediuntibus comminata.

§. 15. Desiderantesque illas sic practicas, recipi, & introduci, omnibus, & singulis dicti Ordinis Monachis, seu aliis quibuscumque personis Ecclesiasticis, seu secularibus, quacumque dignitate fulgentibus, sub excommunicationis poena, prohibemus, ne illarum introductionem, seu dictae Reformationis augmentationem, & propagationem, directe, vel indirecte prohibere, retardare, seu quocumque modo impedire, vel Monachos, seu Monachum aliquem volentem illam acceptare, dissuadere audeant, vel praesument.

Episcopo Giennen. de mandata executione.

§. 16. Quapropter venerabili fratri nostro Sancto Episcopo Giennen. (eoque desiciente dilecto filio nostro, & Apostolicae Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio) per praesentes mandamus, quatenus ipse infra duos menses a die praesentationis harum litterarum computandos, dictam Reformationem in omnibus dictae Provinciae Monasteriis faciat publicari, atque illos Monachos, qui illam acceptare voluerint, ad illa duo Monasteria del Tardon, & S. Antonii vallis de Galleguillos recipi, & reduci: si qui autem in illis inveniuntur, quibus Reformatio minus placeat, ad alia non reformata transire.

Capitulum Provinciale cogendum.

§. 17. Deinde Capitulum Provinciale Monachorum Reformatorum in Monasterio S. Basilii Eremiti del Tardon, celebrari, in quo ipse per se, vel si negotiis praepeditus fuerit, per alium probum, & Religiosum virum praesideat, & Visitatorem Provinciale, Diffinitores, Monasteriorum Abbates, & reliquos dictae Congregationis Reformatae Officiales, ex ipsis, & per ipsos Reformatos, libere, & sine ulla personarum restrictione eligi faciat, necnon de omnibus aliis ad felicem Reformationis progressum tractari.

Eoque petito Episcopi, & Nuncii delegato expirare.

§. 18. Quo primo dictae Congregationis reformatae Capitulo finito, omnem ejusdem Episcopi, seu Nuncii potestatem, jurisdictionem, seu superintendentiam, circa d. Reformatos, volumus expirare.

Reformati subsunt soli Abbati Generali Congregationis Hispanico-Italice.

§. 19. Eisdemque Abbati dicti Ordinis Generali taliter subiicere, ut ipse per se, non vero per alium, nisi forte ex eadem Congregatione reformata Monachum, possit illos tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non vero in aliquo contra supradictam Reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & Sede Apostolica approbandas, in communi, vel

cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos a suis Monasteriis ad alia quacumque de causa auferre, seu alios ab ipsis etiam ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

Possunt tamen Romae habere Procuratorem.

§. 20. Poteruntque dicti Monachi Reformati Procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibidem pro dictae Congregationis negotiis tractandis, quam diu voluerint, habere.

Qui Reformationi nomen dare velint distinguis Superioribus sub sint.

§. 21. Alios autem in Hispaniis existentes Monachos, qui dictam Reformationem acceptare, & ad dicta duo Monasteria transire noluerint, permittimus juxta illorum antiquum vivendi modum in aliis eorum Monasteriis cum suis distinctis Superioribus permanere; quos tamen ulterius crescere seu aliquos Novitios, aut nova loca recipere prohibemus. Decernentes irritum, & inane, si secus ab ipsis fuerit attentatum.

Reformata Monasteria possunt Novitios recipere.

§. 22. Solummodoque dicta duo Monasteria, cum aliis ab eorum Monachis reformatis denuo juxta praesentem Reformationem fundandis, volumus Novitios recipere, augeri, & augmentari.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus quibusvis juris communis impedimentis, vel inhabilitatibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinibus, & Provinciae praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Abbati Generali, necnon dictae Provinciae, ejusque Superioribus, & Monachis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac clausulis, & decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§. 24. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis, eadem fides habeatur, quae praesentibus ipsis haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. die 23. Sept. 1603. An. XII.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 23. Septembris 1603. Pontificatus Nostri Anno XII.